

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky, JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. 2. 2009, č. j. 32 Az 23/2008 - 46,

### t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

### O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. 2. 2009, č. j. 32 Az 23/2008 - 46, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 30. 4. 2008, č. j. OAM-1-930/VL-07-K03-2007, jímž nebyla stěžovateli udělena mezinárodní ochrana podle ust. §§ 12 až 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

V průběhu řízení o kasační stížnosti bylo zjištěno, že se stěžovatel nezdržuje na adrese Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí, Rudé armády 100, kterou uvedl v kasační stížnosti. Následně Nejvyšší správní soud zjistil, že dne 3. 6. 2009 Policie České republiky, služba cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie, Inspektorát cizinecké policie letiště Praha Ruzyně, rozhodla podle ust. § 124 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o zajištění stěžovatele za účelem vyhoštění (rozhodnutí o zajištění ze dne 3. 6. 2009, č. j. CPR-2270-8/PŘ-2009-004112). Z rozhodnutí o zajištění vyplývá, že stěžovatel byl dne 3. 6. 2009 transferován ze Stockholmu na mezinárodní letiště Praha - Ruzyně, a to na základě Nařízení Rady (ES) č. 343/2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států.

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že stěžovatel jako žadatel o mezinárodní ochranu v České republice vstoupil v průběhu řízení neoprávněně na území jiného státu. Otázka zastavení řízení pro objektivní skutečnost spočívající v neoprávněném vstupu žadatele o mezinárodní ochranu na území jiného státu již byla posuzována Nejvyšším správním soudem (rozsudky ze dne 9. 7. 2009, č. j. 9 Azs 14/2009 - 65, ze dne 16. 3. 2005, č. j. 3 Azs 165/2004 - 54, nebo ze dne 14. 7. 2004, č. j. 7 Azs 94/2004 - 56, dostupné na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)).

Podle ust. § 33 písm. c) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) v průběhu řízení neoprávněně vstoupil na území jiného státu.

Protože v daném případě v průběhu řízení o udělení mezinárodní ochrany stěžovatel prokazatelně vstoupil neoprávněně na území jiného státu, rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. c) zákona o azylu o zastavení řízení.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. srpna 2009

JUDr. Eliška  
Cihlářová  
předsedkyně senátu